

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci

žalobce: **M. O.**
zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na
Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4,

proti
žalovanému: **Magistrát města Frýdek-Místek,**
se sídlem Palackého 115, 738 01 Frýdek-Místek,

o žalobě proti nečinnosti správního orgánu

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou ze dne 12.1.2016 se žalobce domáhal uložení povinnosti žalovanému správnímu orgánu vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp. zn. MMFM_S 16219/2014/ODaSH/Neu. Žalobci byl doručen příkaz ze dne 3.11.2014, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Proti tomuto příkazu podal žalobce dne 14.11.2014 prostřednictvím svého zástupce odpor. Žalovaný však nesplnil svou povinnost v zákonem stanovené lhůtě nařídit

Shodu s prvopisem potvrzuje

ústní jednání a vydat rozhodnutí, čímž podle názoru žalobce byl nečinný. Dne 16.2.2015 podal žalobce žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti úřadu k nadřízenému orgánu žalovaného, tj. Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, který usnesením č.j. MSK 24601/2015, sp.zn. DSH/4808/2015/Slo ze dne 23.3.2015 jeho žádost zamítl. Podle vyjádření krajského úřadu trpělo podání odporu vadou a to absencí podpisu na plné moci, přičemž nebyla odstraněna ani po doručení výzvy k odstranění této vady podání zástupci žalobce. Žalobce má za to, že případná výzva k odstranění vady podání měla být doručována jemu a nikoliv jeho zástupci a v této souvislosti poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29.9.2011 č.j. 4 As 27/2011-37 a na rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6.8.2015 sp.zn. 30 A 41/2015. Podle těchto soudních rozhodnutí je doručení výzvy toliko zmocněnci nedostatečné. Žalobce dále odkázal na rozsudek NSS sp.zn. 4 As 171/2014 ze dne 17.10.2014, dle kterého správní řád neukládá povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu nebo ověřené kopii, ani nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci v originálu. K prokázání oprávnění zmocněnce zastupovat ve správním řízení účastníka postačí plná moc předložena v prosté kopii, pokud správní orgán nemá na základě konkrétních okolností případu pochybnosti, zda plná moc byla účastníkem řízení skutečně udělena.

2. Žalovaný Magistrát města Frýdku-Místku se k podané žalobě vyjádřil tak, že odkázal na obsah správního spisu a závěr druhostupňového správního orgánu, který vyhodnotil věc správně, když vyzval podatelku odporu K. Z. k prokázání tvrzeného zmocnění předložením originálu plné moci, načež když tato na výzvu nijak nereagovala, posoudil odpor jako nepřipustný, podaný osobou neoprávněnou, která není účastníkem řízení ani zmocněncem účastníka řízení. Žalovaný odkázal na soudní judikaturu, podle které v případě výzvy k doložení originálu plné moci, kterou podal sám (údajný) zmocněnec, se nejedná o úkon, který by musel vykonat osobně zmocnitel. Postačí proto doručení této výzvy zmocněnci. Žalovaný dodal, že vždy vyzývá obecné zmocněnce k doložení originálu plné moci, neboť v případě obecných zmocněnců chce tím předejít případným procesním obstrukcím a zpochybňování pravosti prosté kopie plné moci.

3. Krajský soud poté, kdy provedl důkaz připojeným správním spisem Magistrátu města Frýdku-Místku, odboru dopravy a silničního hospodářství sp. zn. MMFM_S 16219/2014/ODaSH/Neu, rozsudkem ze dne 31.5.2016 č.j. 78 A 1/2016-34 žalobě vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí v řízení vedeném pod sp.zn. MMFM_S 16219/2014/ODaSH/Neu do 30 dnů od nabytí právní moci rozsudku.

4. Vycházel přitom z následujících zjištění, která vyplynula z připojeného správního spisu a to:

- z úředního záznamu Policie ČR, dopravního inspektorátu ve Frýdku-Místku ze dne 16.10.2014 vyhotoveného pprap. J. H., že dne 16.10.2014 se společně s velitelem hlídky nacházeli v obci Frýdek-Místek na komunikaci Frýdlantská, konkrétně v levém jízdním pruhu před křižovatkou „U Vykopnutého“, kdy stáli na červený signál stůj. Dále chtěli pokračovat rovně ve směru jízdy k obci Sviadnov, kde daná komunikace je před křižovatkou označena dopravní značkou IP19 – řadící pruhy s vodorovným dopravním značením V9 – směrové šipky. Možnosti směru jízdy touto křižovatkou jsou pouze dvě a to možnost vozidla nacházejícího se v pravém jízdním pruhu odbočit doprava, anebo vozidla jedoucího v levém jízdním pruhu

Shodu s prvopisem potvrzuje

pokračovat v jízdě pouze rovně. Při změně signálu na zelený signál se rozjeli se služebním vozidlem a všimli si osobního motorového vozidla tovární značky BMW 320D, šedé barvy metal, RZ X jedoucího ve stejném směru jízdy, kdy toto vozidlo odbočilo doleva na silnici I/48 na ulici Janáčkova, což není možné. Předmětné vozidlo zastavili a kontrolou předložených dokladů bylo spolehlivě zjištěno, že se jedná o žalobce. Žalobce s vytýkaným přestupkem nesouhlasil a požadoval projednání ve správním řízení;

- z příkazu o uložení pokuty ze dne 3.11.2014, že žalobce byl správním orgánem I. stupně uznán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., kterého se dopustil shora uvedeným jednáním, čímž porušil povinnost stanovenou v § 4c), § 70 odst. 2 písm. e) zákona č. 361/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 1 700 Kč. Uvedený příkaz žalobce oproti vlastnoručnímu podpisu na doručence převzal dne 5.11.2014;
- dne 18.11.2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena písemnost ze dne 14.11.2014 nazvaná „odpor“ a podepsána K. Z., nar. X, bytem V. P., D. 509 s tím, že tento odpor podává jako zmocněnec žalobce. Přílohou tohoto podání byla naskenovaná plná moc s datem 7.11.2014, kdy jako zmocnitel je uveden žalobce s tím, že ji uděluje K. Z. k zastupování ve věci podezření ze spáchání přestupku sp.zn. MMFM_S 16219/2014/ODaSH/Neu. Tato plná moc obsahuje i podpis žalobce jakožto zmocnitele;
- z usnesení vyhotoveného žalovaným dne 19.11.2014, že žalovaný vyzval K. Z., aby předložila do 5 dnů originál plné moci nebo její ověřenou kopii anebo převedenou listinnou podobu do dokumentu obsaženého v datové zprávě provedením autorizované konverze. Tato výzva byla K. Z. podle doručanky doručena dne 25.11.2014 oproti jejímu vlastnoručnímu podpisu;
- z vyrozumění ze dne 3.12.2014 adresovaného žalovaným žalobci, že příkaz uložení pokuty vydaný dne 3.11.2014 pod č.j. MMFM 133567/2014 nabyl právní moci dne 21.11.2014 a že odpor podaný dne 18.11.2014 K. Z. nemohl správní orgán akceptovat, jelikož K. Z. ve stanové lhůtě neodstranila nedostatky podání;
- z přípisu žalobce ze dne 16.2.2015 adresovaného Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, že žalobce požádal o uplatnění opatření proti nečinnosti Magistrátu města Frýdku-Místku;
- z usnesení odboru dopravy Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 23.3.2015, že žádost žalobce o uplatnění opatření proti nečinnosti v souvislosti s řízením o přestupku byla zamítnuta. Toto usnesení bylo odůvodněno tím, že správní orgán I. stupně správně vyhodnotil nepřipustnost podaného odporu, neboť byl podán osobou neoprávněnou, která není účastníkem řízení ani zmocněncem účastníka řízení, přičemž žalobce sám proti příkazu odpor nepodal. Správní orgán I. stupně ani nebyl oprávněn vydat další rozhodnutí o přestupku v téže věci, neboť řízení bylo ukončeno příkazem, který nabyt právní moci a proti kterému nebyl osobou k tomu oprávněnou podán řádný odpor.

5. Z výše uvedených důkazů krajský soud vzal za prokázáno, že žalovaný, jakožto správní orgán I. stupně vydal dne 3.11.2014 příkaz o uložení pokuty žalobci v souladu s ust. § 87 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Podle odst. 4 téhož ustanovení obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor k správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení. Spornou v tomto řízení byla otázka udělení plné moci žalobcem K. Z., která byla žalovanému správnímu orgánu doručena s podaným odporem proti příkazu. Zásadní žalobní námitkou žalobce bylo to, že samotné podání plné moci jako prostého skenu této plné moci je dostatečné k prokázání zastoupení podle ust. § 33 odst. 1 správního řádu, dle kterého si účastník může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu. Správní řád tedy nestanoví povinnost, aby písemná plná moc byla správnímu orgánu předložena v originálu nebo ověřené kopii ani nespojuje účinky zastoupení teprve s předložením plné moci v originálu. Podstatnou náležitostí udělené plné moci musí být uvedení toho, v jakém rozsahu je ve smyslu ust. § 33 odst. 2 správního řádu zmocnění udělováno, uvedení osoby, která je k zastupování účastníka řízení zmocněna, podpis zmocnitele a datum jejího udělení, aby nebylo pochyb, od kterého konkrétního okamžiku je zmocněnec oprávněn činit úkony za zastoupeného. Nutno dodat, že veškeré tyto náležitosti plné moci ze dne 7.11.2014 udělené žalobcem K. Z. splňuje. Splňovala-li tedy tato plná moc veškeré potřebné náležitosti, nebyla podle názoru krajského soudu nutná výzva správního orgánu, aby zmocněná osoba, tj. K. Z. předložila ve stanovené lhůtě originál nebo ověřenou kopii plné moci, anebo převedenou listinnou podobu této plné moci do dokumentu obsaženého v datové zprávě provedením autorizované konverze. Otázkou nutnosti konvertování plné moci ve smyslu § 22 odst. 1 a 2 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů se Nejvyšší správní soud mimo jiné zabýval ve svém rozsudku č.j. 4 As 171/2014-26 a vyslovil názor, že „*v posuzované věci pro účinné zastoupení účastníka správního řízení zmocněncem dle § 33 odst. 1 správního řádu dostačuje předložení písemné plné moci v kopii prosté, je tedy nasnadě, že v takovém případě je na roveň prosté kopii postavena i nekonvertovaná písemnost doručena prostřednictvím datové schránky zmocněné osoby*“. Pokud tedy zmocněnkyně K. Z. s podaným odporem proti příkazu předložila správnímu orgánu plnou moc udělenou žalobcem, která měla veškeré potřebné náležitosti, pak bylo pro nastoupení účinku takového zmocnění dostatečné, že naskenovaná kopie této plné moci byla předložena správnímu orgánu ve správním řízení, k němuž se tato plná moc vztahovala. Ve shora citovaném rozsudku Nejvyššího správního soudu se k tomu dále uvádí, že „*absence originálu plné moci ve správním řízení není vadou řízení, pro kterou by bylo neúčinné nejen právní jednání učiněné v řízení zmocněncem, ale také doručování písemností ze strany správních orgánů tomuto zmocněnci, pokud tato plná moc vykazuje v konkrétní věci potřebné náležitosti, tedy zejména obsahuje srozumitelně a určitě vymezený rozsah zmocnění a uvedení konkrétní osoby zmocněnce, podpis zmocnitele a datum vystavení. Teprve vyvstanou-li pochybnosti, zda předložená kopie plné moci skutečně prokazuje oprávnění zmocněnce jednat za účastníka, je na místě, aby správní orgán vyzval tohoto účastníka k doložení jejího originálu*“. Protože plná moc udělená žalobcem K. Z. tyto pochybnosti nevyvolává, nebylo na místě, aby správní orgán vyzýval, ať už žalobce nebo K. Z. k předložení originálu či ověřené kopie plné moci anebo převedení listinné podoby do dokumentu obsaženého v datové zprávě provedením autorizované konverze.

6. K podané kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19.9.2017 č.j. 8 As 168/2016-42 výše uvedený rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu

Shodu s prvopisem potvrzuje

vrátil k dalšímu řízení. Podle Nejvyššího správního soudu krajský soud nerozhodl na základě dostatečně zjištěného skutkového stavu věci. Zabýval se pouze otázkou, zda prostá kopie plné moci přeložená obecnou zmocněnkyní K. Z. k zastupování žalobce v řízení o přestupku je z hlediska formy dostačující k prokázání jejího zmocnění; nezabýval se však otázkou, zda tato zmocněnkyně vůbec splňovala podmínky k tomu, aby v řízení o přestupku mohla žalobce zastupovat (a byla způsobilá) jako jeho obecná zmocněnkyně, zda tedy byla oprávněna podat odpor proti předmětnému příkazu, v jehož důsledku by tento příkaz byl zrušen. Nejvyšší správní soud poukázal na skutečnost, že plná moc udělená žalobcem K. Z. je datována dne 7.11.2014, zatímco z data narození této zmocněnkyně tj. X je zjevné, že ke dni udělení této plné moci byla nezletilá a tedy nikoliv svéprávná. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek ze dne 29.3.2016 č.j. 1 As 33/2016-36) vyplývá, že pro vznik zmocnění je klíčový moment uzavření dohody o zastupování; tento moment v projednávané věci nelze jednoznačně určit, nicméně je nepochybné, že k němu došlo buď dříve nebo později ke dni, jímž byla plná moc datována a podepsána. Plná moc totiž dokládá, že se žalobce s obecnou zmocněnkyní na svém zastoupení dohodl. Nejvyšší správní soud dále upozornil na svou judikaturu, podle které nezletilou osobu nelze platně zmocnit k zastupování účastníka správního řízení a že na tomto závěru nic nemůže změnit ani věk zmocněnce blízký zletilosti. Žalobce tedy nemohl účinně zmocnit ke svému zastupování v řízení o přestupku nezletilou osobu. Pakliže nemělo zmocnění jím udělené k zastupování v řízení o přestupku žádnou právní relevanci, bylo bezpředmětné posuzovat důvodnost výzvy žalovaného k předložení originálu plné moci.

7. Krajský soud, vázán výše vysloveným názorem Nejvyššího správního soudu (ust. § 110 odst. 4 s.ř.s.), uzavřel, že žaloba žalobce je nedůvodná, a proto ji podle ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. zamítl. V důsledku toho, že odpor proti příkazu žalovaného ze dne 3.11.2014 byl podán osobou nezletilou, jakožto obecným zmocněncem a tedy nezpůsobilou k takovému právnímu úkonu, předmětný příkaz nabyl právní moci a žalovaný se nemohl dopustit nečinnosti tím, že nepokračoval, jakožto správní orgán I. stupně, ve správním řízení o přestupku žalobce. Závěrem krajský soud dodává, že otázku procesní způsobilosti obecných zmocněnců ve správním řízení řešil Nejvyšší správní soud v rozsudku č.j. 8 As 6/2016-34 ze dne 23.2.2016, v němž vyslovil, že pokud i v případě posuzování procesní způsobilosti kvůli účinné ochraně práv účastníků řízení je zpravidla nutné trvat na jejich zletilosti a s tím spojené plné svéprávnosti, pak v případě obecných zmocněnců (hájících práva jiných) je tím spíše na místě vyžadovat, aby se bez výjimky jednalo o plně svéprávné osoby. Podmínka plné svéprávnosti se proto vztahuje i na obecné zmocněnce podle § 33 správního řádu, na čemž nic nemůže změnit ani věk zmocněnce blízký zletilosti jako tomu bylo v této projednávané věci.

8. V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. krajský soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaný toto právo neuplatňoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Ostrava 11. ledna 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje